

Supersaturace

Zdeněk Dvořák

21. ledna 2019

Jakmile hustota hran převýší extrémální hustotu, kopie zakázaného grafu začnou být husté.

Lemma 1. *Pro každý graf F a $\varepsilon > 0$ platí následující. Každý graf G s n vrcholy a alespoň $(\bar{ex}(\infty; F) + \varepsilon) \binom{n}{2}$ hranami obsahuje F jako podgraf alespoň $\Omega(n^{|F|})$ -krát.*

Důkaz. Zjevně můžeme předpokládat $\bar{ex}(\infty; F) + \varepsilon \leq 1$. Necht' m je nejmenší přirozené číslo takové, že $\bar{ex}(m; F) < \bar{ex}(\infty; F) + \varepsilon/2$. Bez újmy na obecnosti $n \geq m$. Necht' M je náhodně zvolená podmnožina $V(G)$ velikosti m ; pak $E[\|G[M]\| / \binom{m}{2}] \geq \bar{ex}(\infty; F) + \varepsilon$. Jelikož $\|G[M]\| / \binom{m}{2} \leq 1$, dostáváme

$$\Pr \left[\|G[M]\| / \binom{m}{2} \geq \bar{ex}(\infty; F) + \varepsilon/2 \right] \geq \frac{\varepsilon}{2(1 - \bar{ex}(\infty; F) - \varepsilon/2)}.$$

Položme $\gamma = \frac{\varepsilon}{2(1 - \bar{ex}(\infty; F) - \varepsilon/2)}$. Necht' X je náhodně vybraná podmnožina $V(G)$ velikosti $|F|$. Můžeme si představit, že nejprve náhodně zvolíme M a pak náhodně vybereme X jako podmnožinu M . Jestliže $G[M]$ má alespoň $(\bar{ex}(\infty; F) + \varepsilon/2) \binom{m}{2}$ hran, pak $G[M]$ obsahuje F jako podgraf, a je pravděpodobnost alespoň $\binom{m}{|F|}^{-1}$, že se do něj trefíme. Proto

$$\Pr[F \subseteq G[X]] \geq \frac{\Pr[\|G[M]\| / \binom{m}{2} \geq \bar{ex}(\infty; F) + \varepsilon/2]}{\binom{m}{|F|}} \geq \frac{\gamma}{\binom{m}{|F|}}.$$

Jinak řečeno, G obsahuje F jako podgraf alespoň $\gamma \binom{m}{|F|}^{-1} \binom{n}{|F|} = \Omega(n^{|F|})$ -krát. \square

Zadefinujme $i_F(G)$ jako počet $|F|$ -prvkových podmnožin G indukujících F , a

$$ex_i(n, m; F) = \min\{i_F(G) : |G| = n, \|G\| = m\}.$$

Budeme se zajímat zejména o chování funkce $ex_i(\cdot, \cdot; K_3)$. Necht' E_3 označuje graf s 3 vrcholy a prázdnou množinou hran.

Lemma 2. *Nechť G je graf se skóre d_1, \dots, d_n . Pak*

$$i_{K_3}(G) + i_{E_3}(G) = \binom{n}{3} - (n-2)\|G\| + \sum_{i=1}^n \binom{d_i}{2}.$$

Důkaz. Nechť p označuje počet (neindukovaných) cest se dvěma hranami v G a v \overline{G} . Indukovaný podgraf K_3 či E_3 přispívá 3 do p , indukovaný podgraf $K_{1,2}$ či $\overline{K_{1,2}}$ přispívá 1. Proto

$$\begin{aligned} \binom{n}{3} + 2(i_{K_3}(G) + i_{E_3}(G)) &= p = \sum_{i=1}^n \left[\binom{d_i}{2} + \binom{n-d_i-1}{2} \right] \\ &= \sum_{i=1}^n \left[\frac{(n-2)(n-1)}{2} - (n-2)d_i + 2\binom{d_i}{2} \right] \\ &= 3\binom{n}{3} - 2(n-2)\|G\| + 2\sum_{i=1}^n \binom{d_i}{2}. \end{aligned}$$

□

Důsledek 3. *Nechť G je graf se skóre d_1, \dots, d_n . Pak*

$$i_{K_3}(G) \geq \frac{1}{3} \left[-(n-2)\|G\| + 2\sum_{i=1}^n \binom{d_i}{2} \right]$$

a rovnost nastává právě když G je úplný multipartitní graf.

Důkaz. Máme

$$\begin{aligned} i_{E_3}(G) &\leq \frac{1}{3} \sum_{i=1}^n \binom{n-1-d_i}{2} \\ &= \binom{n}{3} - \frac{2}{3}(n-2)\|G\| + \frac{1}{3} \sum_{i=1}^n \binom{d_i}{2}, \end{aligned}$$

kde rovnost nastává právě tehdy, když v \overline{G} tvoří okolí každého vrcholu kliku, tj. když \overline{G} je sjednocení disjunktních klik, tj. když G je úplný multipartitní graf. Požadovaná nerovnost pak plyne z Lemma 2. □

Důsledek 4.

$$\text{ex}_i(n, m; K_3) \geq \frac{m(4m - n^2)}{3n},$$

kde rovnost nastává právě tehdy, když $m = T_r(n)$ pro nějaké $r|n$.

Důkaz. Nechť G je graf s n vrcholy, m hranami a skóre d_1, \dots, d_n . Z Cauchy-Schwarzovy nerovnosti máme

$$-(n-2)m + 2 \sum_{i=1}^n \binom{d_i}{2} = -nm + \sum_{i=1}^n d_i^2 \geq -nm + 4 \frac{m^2}{n},$$

kde rovnost nastává právě když $d_1 = \dots = d_n = \frac{2m}{n}$. Z Corollary 3 dostáváme $i_{K_3}(G) \geq \frac{m(4m-n^2)}{3n}$, kde rovnost nastává právě když G je úplný regulární multipartitní graf, tj. Turánův graf, v němž mají všechny části stejnou velikost. \square

Lemma 5. *Pro libovolné reálné číslo c a kladné ε uvažujme funkci $f(G) = \|G\| + c \cdot i_{K_3}(G) + \varepsilon i_{E_3}(G)$. Pro n -vrcholové grafy je tato funkce maximalizována pouze na úplných multipartitních grafech.*

Důkaz. Nechť G je n -vrcholový graf maximalizující f a uvažujme libovolné nesousední vrcholy x a y . Nechť $k_x = \|G[N(x)]\|$, $k_y = \|G[N(y)]\|$, $e_x = i_{E_2}(G - N[x] - y)$ a $e_y = i_{E_2}(G - N[y] - x)$. Nechť G_x je graf vzniklý z $G - y$ naklonováním x a G_y je graf vzniklý z $G - x$ naklonováním y . Označme $\delta = (\deg x + c \cdot k_x + \varepsilon e_x) - (\deg y + c \cdot k_y + \varepsilon e_y)$. Pak

$$\begin{aligned} f(G_x) &= f(G) + \delta + \varepsilon(|N(x) \cup N(y)| - |N(x)|) \\ f(G_y) &= f(G) - \delta + \varepsilon(|N(x) \cup N(y)| - |N(y)|) \end{aligned}$$

Jelikož G maximalizuje f mezi n -vrcholovými grafy a $\varepsilon > 0$, dostáváme $\delta = 0$ a $|N(x)| = |N(x) \cup N(y)| = |N(y)|$, a tedy $N(x) = N(y)$. Každé dva nesousední vrcholy v G tedy mají stejné okolí, a proto G je úplný multipartitní graf. \square

Důsledek 6. *Pro libovolné iracionální číslo c uvažujme funkci $f(G) = \|G\| + c \cdot i_{K_3}(G)$. Pro n -vrcholové grafy je tato funkce maximalizována na nějakém Turánově grafu.*

Důkaz. Definujme $f_\varepsilon(G) = \|G\| + c \cdot i_{K_3}(G) + \varepsilon i_{E_3}(G)$. Jelikož grafů na n vrcholech je jen konečně mnoho, dle Lemma 5 existuje úplný multipartitní graf G_0 splňující následující podmínku: Pro každé $\varepsilon_0 > 0$ existuje kladné $\varepsilon < \varepsilon_0$ tž. $f_\varepsilon(G) \leq f_\varepsilon(G_0)$ pro každý n -vrcholový graf G . Jelikož $\lim_{\varepsilon \rightarrow 0} f_\varepsilon(G) = f(G)$, dostáváme $f(G) \leq f(G_0)$ pro každý n -vrcholový graf G .

Funkce f je tedy maximalizována na nějakém úplném multipartitním grafu G_0 s velikostmi částí a_1, \dots, a_r . Jestliže $r = 1$, pak G_0 je graf bez hran $T_1(n)$; můžeme tedy předpokládat $r \geq 2$. Označme $\alpha = \sum_{i=3}^r a_i$, $\beta = \sum_{i < j} a_i a_j$ a $\gamma = \sum_{3 \leq i < j} a_i a_j + c \sum_{3 \leq i < j < k} a_i a_j a_k$. Uvažme úplný multipartitní

graf G s velikostmi částí x, y, a_3, \dots, a_r , kde $x + y = a_1 + a_2$. Pak $f(G) = (1 + c\alpha)xy + (\alpha + c\beta)(a_1 + a_2) + \gamma$. Jelikož c je iracionální, $1 + c\alpha \neq 0$. Kdyby $1 + c\alpha$ bylo záporné, pak bychom mohli položit $x = 0$ a $y = a_1 + a_2$ (tj. G je graf vzniklý z G_0 sjednocením prvních dvou částí) a měli bychom $f(G) > f(G_0)$, což je spor. Proto $1 + c\alpha > 0$. Jelikož G_0 maximalizuje f , dostáváme $xy \leq a_1 a_2$ pro každá nezáporná celá čísla x a y tž. $x + y = a_1 + a_2$, a proto $|a_1 - a_2| \leq 1$. Stejná nerovnost musí platit pro každou dvojici indexů, a tedy $G_0 = T_r(n)$. \square

Pro přirozené číslo n , nechť $\psi_n : \mathbb{R}_0^+ \rightarrow \mathbb{R}_0^+$ je maximální konvexní funkce taková, že $\psi_n(0) = 0$ a $\psi_n(t_r(n)) = i_{K_3}(T_r(n))$ pro $r \in \{1, \dots, n\}$.

Věta 7.

$$\text{ex}(n, m; K_3) \geq \psi_n(m).$$

Důkaz. Jinak by existoval n -vrcholový graf G_0 takový, že $i_{K_3}(G_0) > \psi_n(\|G_0\|)$. Z definice ψ_n by tedy existovalo reálné (BÚNO iracionální) c takové, že pro funkci $f(G) = \|G\| + c \cdot i_{K_3}(G)$ by platilo $f(G_0) > f(t_r(n))$ pro $r \in \{1, \dots, n\}$. To je ale ve sporu s Důsledkem 6. \square

Poznámka: ve skutečnosti je mezi body $\{t_r(n) : r \in \{1, \dots, n\}\}$ funkce $\text{ex}(n, m; K_3)$ konkávní (Razborov, flag algebry).